

въкъ, отдѣлно зетъ; даръ на поезіята и краснорѣчіето иматъ само нѣкои, избранны; а езикътъ е у народа и на народа.

Между *дума*, *рѣчь* и *слово* има таквазы разлика, какъ-вато са намѣрва между понятие, сжжденіе и умозаклученіе. *Дума* е словесно изразеното понятие — и отъ думитъ става *рѣчь*, какъто отъ понятіята *сжжденіе*, а отъ рѣчитъ са образува *слово*, което е пълно съчиненіе, какъто отъ сжжденіята — *умозаклученіе*. (*)

Формы на езика са наричатъ сичкытъ измѣненія, на които подпадатъ думитъ, като влизатъ въ съставъ на рѣчъта, и способитъ на съставянъето на самата рѣчь. — Предложеніето състави основаніе на сѣка рѣчь, то е логическо едно сжжденіе изразено голословно, безъ никаквы обстоятелства; а въ рѣчъта са изразява явеніе, забиколено съ съприкосновеннитъ нему обстоятелства. Подобно еше *рѣчи* са наричатъ краткытъ слова или сказанія, привѣтствія и проч., назначены за изричанъе при нѣкой даденъ случай.

* **Неговытъ достоинства.** — Езикътъ състои отъ думы и формы, и чрезъ *слуха* той дѣйствува на *въображеніето*; оттука излизатъ четири главны достоинства на езика: *богатство на думитъ*, *богатство на формитъ*, *благозвучіе* и *изобразителность*.

а) Езикътъ е богатъ съ *думы*, когато гы има доста за изразеніе на сичко, що подлѣжи на мыслъта и на словото чловѣческо. А количеството на думитъ зависи отъ количеството на понятіята на народа.

в) Езикътъ е богатъ съ *формы*, когато гы има доста за изразеніе на отношеніята между явеніята. Богатството на формитъ зависи отъ способността на представленіето и е особена принадлежнсть на първообразнытъ езыцы.

(*) Стилистика: Предварит. понятія на стр. 26 и 27.